

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 października 2016 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania

prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 04 maja 2011 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 31 marca 2010 r., sygn. akt III K (...),

postanowił:

1) oddalić wniosek;

2) kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego

obciążyć skazanego M. W.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. W. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 maja 2011 r. (sygn. akt II AKa (...)), którym wymierzono mu ostatecznie karę 7 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny za czyny z art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (u.p.n.) w zw. z art. 258 § 1 k.k. i art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k.

Jako podstawę prawną wniosku, obrońca wskazał art. 540 § 1 pkt 2 lit a k.p.k., czyli ujawnienie się nowych faktów lub dowodów wskazujących na to, że sprawca nie popełnił przestępstwa. Tymi nowymi dowodami miałyby być, w intencji wnioskodawcy, zeznania świadka Z. M. złożone w dniu 17 lutego 2016 r. w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Ś. (sygn. akt III K (...)). W swoich depozycjach, Z. M., mając status tzw. małego świadka koronnego, kategorycznie wykluczać miał udział M. W. w działalności przestępczej objętej wyrokiem w sprawie II AKa (...).

W odpowiedzi na powyższy wniosek, Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy M. W. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie należy jednak zaznaczyć, że pomimo finalnego braku skuteczności przedmiotowego wniosku został on sporządzony przez obrońcę profesjonalnie oraz skrupulatnie. Oprócz rozważań prawnych na temat przytoczonej podstawy normatywnej wznowienia postępowania karnego, obrońca bardzo precyzyjnie i rzetelnie przytoczył te elementy faktyczne, z których wywodził zasadność swojego wniosku. Należy także odnotować, że powołując się na depozycje Z. M., nie tylko wskazał konkretne cytaty oraz karty akt sprawy, na których się znajdują, ale także dołączył do wniosku uzyskane z Sądu Okręgowego w Ś. protokoły właściwych rozpraw i na nich dodatkowo, w formie graficznej, zaznaczył wspomniane wyjaśnienia.

Nie można jednak zgodzić się z konkluzjami zawartymi we wniosku obrońcy skazanego. Istota argumentacji wnioskodawcy sprowadza się do stwierdzenia, że świadek występujący w postępowaniu, w którym skazano M. W., mając obecnie w innym postępowaniu status tzw. małego świadka koronnego, ponownie zeznał, że M. W. nie brał udziału w działaniach grupy przestępczej. Sam wnioskodawca zauważa jednak, że także w poprzednich zeznaniach, złożonych w postępowaniu, którego dotyczy wniosek o wznowienie, Z. M. wykluczał udział M. W. w grupie przestępczej. Depozycje te jednak w tym zakresie nie zostały uznane za wiarygodne, zaś sąd, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, skazał M. W. za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k..

Przypomnieć należy, że o pozytywnym rozstrzygnięciu wniosku o wznowienie postępowania *propter nova* (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.) decyduje spełnienie kumulatywnie dwóch przesłanek - proponowany dowód ma cechy dowodu nowego, nieznanego wcześniej ani stronie, ani sądowi orzekającemu w sprawie, a jego treść konfrontowana z pozostałym materiałem, który był podstawą dowodową kwestionowanego rozstrzygnięcia, pozwala z wysokim prawdopodobieństwem twierdzić, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego - w postaci uniewinnienia skazanego lub skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go wcześniej skazano (tak w najnowszym orzecznictwie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 maja 2016 r., V KO 29/16).

Dowody, jakie oferuje wnioskodawca, są o tyle nowe, że tych konkretnych depozycji (i w takiej formie) Z. M. nie składał w postępowaniu zakończonym wyrokiem w sprawie o sygn. akt II AKa (...). Jednak (na co wprost wskazuje sam wnioskodawca) ich istota – a więc kwestionowanie udziału M. W. w grupie przestępczej – jest jednak tożsama. Zatem w zakresie treści są to te same zeznania, lecz złożone w innym (późniejszym) postępowaniu. Sam fakt złożenia przez Z. M. zeznań, w których ponownie zaprzecza on udziałowi M. W. w grupie przestępczej, nie stanowi wystarczającego argumentu podważającego prawidłowość oceny dowodów dokonanej przez Sąd w postępowaniu, w którym ostatecznie skazano M. W. za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Nie zmienia tego także fakt, że w owym późniejszym postępowaniu Z. M. składał zeznania mając status małego świadka koronnego. Posiadanie takiego statusu nie przesądza jeszcze w sposób automatyczny o prawdziwości depozycji osoby, która ów status uzyskała. We wniosku obrońcy skazanego brak jest natomiast innych argumentów, które miałyby podważać domniemanie prawidłowości ustaleń faktycznych dokonanych w postępowaniu, którego dotyczy wniosek o wznowienie.

W tym stanie rzeczy, należało orzec jak w sentencji.